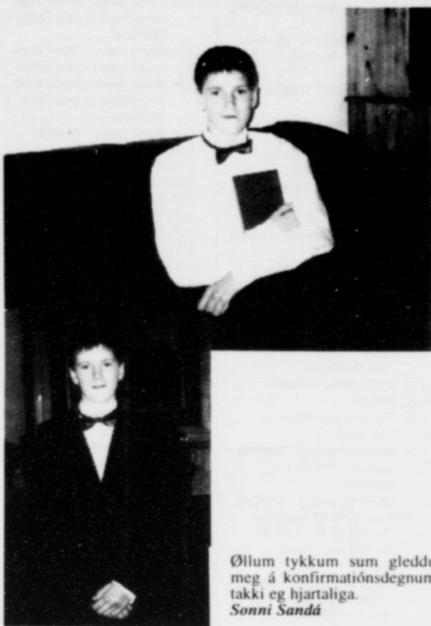

nøvn

nø

Tøkk

Øllum tykkum sum gleddu meg á konfirmatiónsdegnum takki eg hjartaliga.
Sonni Sandá

Skráseting Føroya
hefur í dag skrásett niðanfyrir
standandi íráðboðan:

Skrásetingar-nr.
P/f 2170, P/f SJG, 700
Klaksvík

Stjórn:
Farin frá sum stjóri: Stig
Isaksen, Víkavegur, 700
Klaksvík
Innkomin sum stjóri:
Erling Petersen, Torvgøta
29, 700 Klaksvík

Skráseting Føroya
tann 20. november 1997
Kristin Balle

Skráseting Føroya
hefur í dag skrásett niðanfyrir
standandi íráðboðan:

Skrásetingar-nr.
Sp/f 1559, Sp/f A Borð,
100 Tórshavn

Stjórn:
Farin frá sum stjóri: Eigil
Hansen, Perskonugøta
7, 100 Tórshavn

Felagið er farið í likvidatión við Petur Even Djurhuus, advokati, Bryggjubakki 22, 100 Tórshavn sum likvidator

Skráseting Føroya
tann 20. november 1997
Kristin Balle

Yrkisnevndir

Høvdu tær verið góðar í ráðum?

Mangur leiðari í smærri og meðalstórum virkjum man ofta hava ásanáð, hvussu trupult tað er at fáa tíð at hugsa framtíðarætlanir. At leggja miðvísar ætlanir um, hvussu virksemd skal mennast, hvar framtíðarkósir skuldi setast, hvørji mál, ið skuldu røkkast tey næstu árin og hvussu hesi skuldu útinnast í verki.

Virkir og fyrirkur, sum hava vilja og ynski um at vaksa og sum skulu kappast í einari støðugt herdari kapping, mugu hava dugnaligar nevndir, sum stuðla og ráðgeva eini dugnaligari rakstrarleiðslu.

Nevndin skal, sum kunnugt, stinga út í kortið, seta kósina og saman við dagligu leiðsluni skapa fyrir-

treitir fyrir at setta kósir verður hildin, so rokkið verður á mál.

Hetta setir sjálvandi krøv til nevndina, at hon hevur breiða fakliga vitan og ikki minst hevur viðkomandi royndir, og at vitanin og royndirnar eru tær røttu fyrir virksemd í fyrirkuni - eru viðkomandi fyrir fyrirkuna.

TK-Stovan fer á kunningarfundir hósdagin 27. nov. at siga virkum og virkiseigum frá, hvussu tey fáa sett eina yrkisnevnd í sínum egna virki; tað verður eisini sagt frá royndum við yrkisnevndum aðrastaðni. Við á fundinum verður Jóannes Olsen frá grannskoðara-virkinum Rasmussen & Weihe, sum fer at siga frá, hvussu nýggja partafelags-

lógir og roknskaparlógir víðger nevndir og nevndararbeiði. Somuleiðis fer Jørn A. Hansen úr Føroya Banka at kunna um hvønn týðning Føroya Banki sum figgingarveitarar leggur í partafelagsnevndir og teirra leiklut í leiðsluni av partafelagnum.

Fundurin verður hildin samstundis á Tvøroyri, har ein fjarskiftisskipan við ljóð- og myndasambandi báðar vegir verður sett upp í Tvøroyrar Klubba, soleiðis at áhugaðir suðuroyingar hava høvi til at vera við á fundinum og eisini gera viðmerkingar og spurningar. Innlegg verða hildin bæði á Tvøroyri og í Tórshavn. Eitt umboð fyrir TK-Stovuna verður við á fundinum á Tvøroyri.

Fundurin verður hildin á Hotel Føroyum og Tvøroyrar Klubba tann 27. nov. kl. 16.00. Luttøkan er ókeypis og áhugaðir verða biðin um at boða frá luttøku á TK-Stovuni, tlf. 17366, fax 19363 ella teldupost tk@tk.fo áðrenn týsdagin 25. nov. kl. 15.

Minningarorð um Bjarna Wiberg Joensen

Mánadagin 3. nov. vórðu floggin á Tvøroyri vundin í hálva stong, tí Bjarni Wiberg Joensen hevði lagt árarnar inn 70 ára gamal. Henda dagin orkaði hann ikki longur at stríðast ímóti herviligu sjúkuni og segði hesum heimi farvæl.

Bjarni Wiberg Joensen var føddur 18. des. 1926, og var hann elstur av seks systkjum. Foreldrin vóru Astrid og Karl Joensen.

Bjarni var bert tólv ára gamalur, tá mamma doyði, og kom hann tí at veksa upp hjá ommuni og abbanum á Tvørabakka.

Abbin, sum kom úr Svøríki, var arbeiðsformaður í Rangabotni í mong ár, og sum vera man, so var Bjarni eisini millum teirra sum styttri tíðarskeið arbeiðdi í Rangabotni.

Men eins og hjá øðrum unglingum, so man hugurin hava leitað til sjógvin, sum eisini gjørdist hansara arbeiðspláss. Hann búleikaðist á havinum øll síni fræga mandómsár. Tey nógvu seinni árin var hann kokkur.

Bjarni fann sær konu undir Skorðum í Frøðba, og hann og Jóhild fingi fimm børn, fyra dótur og ein son.

Sjálvur kom eg at kenna Bjarna í 1970, og gjørdist hann seinni verfaðir mín og abbi at okkara børnum.

Tá ein situr og hugleiðir um lívið hjá einum menniskja, so vil tað eyðvita verða so, at tað eru ávis viðurskiftu, sum tú serliga hevur hug at draga fram. Tú endar aloftast við nøkrum lýsingarorðum ella yvirskriftum, sum umrøða høvudseyðkennini hjá viðkomandi.

Bjarni var eitt menniskja, har eydnan og trivnaðurin hjá øðrum lógu honum fyrst á sinn. Ein stóðug umsorgan fyrir sínum egnum, har hann næstan niður í minsta lut fylgdi við, hvussu tað gekst teimum.

Hesa umsorgan hava vit øll merkt, og serliga mugu tað vera hansar abba-børn, sum í dag kunnu takka fyrir, at tey hava átt ein so umsorgsfullan abba.

Bjarni átti ikki lut í at vera sjálvsøkin. Hann var humanistur í orðsins sannna týðningi.

Fyrir meg persónliga merkti Bjarni eisini ótrúliga nóg. Umframt at hann, so lögdi tað enn ljóðar, var ein av mínum veruligum vinmonnum, so var hann í mínum politiska starvi ein av mínum góðu og sterku stuðlum, sum tú altíð kundi leita til, tá á stóð.

Í teimum ráðum, tú kundi fáa frá honum, var hansara politiski boðskapur altíð serstakliga tyðiligur. Tað var boðskapurin um at virka fyrir at stuðla teimum veiku í samfelagnum. Tað var ein boðskapur um umsorgan, sum eisini var hansara egni fremsti lærusetningur, sum sjálvt lívið hevði lært hann. Tað var tann umsorgan, hann vísti

sínum egnum systkjum, tað var umsorganin, hann vísti sínum børnum, og tað var umsorganin hann vísti sínum abba-børnum.

Bjarni var ein vitandi maður, hvørs sunna forvitni rakk til flest øll heimsins viðurskiftu. Av somu orsök var hann ein maður, sum las ótrúliga nóg.

Eisini var Bjarni eitt sera humoristiskt menniskja. Hann dugdi fram um onnur at siggja tað ofta komiska, sum hóast alt hendir í okkara gráa gerandisdegi. Ja, enn tá nú, tað stundaði ímóti endanum so hevði hann ikki mist hesi einastandandi evnini til at siggja tað stuttliga í sjálvt tí sorgarfulla og tunga.

Men hetta lætta lyndið, sum jú var hansara eyðkenni í unglínga- og mandómsárum, kom eisini til sjóndar í teimum nógvu yrkingunum, sum hann greiddi úr hondum. Nakrar vóru tær festar á blað, tá hýrurruin var góður, men serliga var tað longsilin eftir konu og børnum og kærleikin til heimlandið, sum gjørdi hansara yrkjaragávur virknar.

Lagið í Aberdeen, tá teir í unglíngarárum hava vitjað á Hotel Bonaccord, manuttan iva hava verið gott. At teimum biðaði ein Suðurlandstútur, har sólin ongantíð sá, við tevatni og breydi, man ikki hava bilad.

Meira djúpsintur hevur hann tá verið, tá hann sum sjómáður fór at kvøða um fuglin, ið ferðast um himmal og hav. Ella tá hann sá mánan fyrir sær í koyggjuni og syngur, »Mánnin hann skein, skein yvir Føroyaland«.

Men serliga nógvar yrkingar venda sær beinleiðis til konuna og børnini, sum áttu allan hansara kærleika. Sum ta ferðina eystanfyrir, tá hann til tey har heima í sanginum »Langt burtur frá tær við Noregs kólðu strendur«, kvøður:

»Eg sendi tær nú heilsu yvir havið og til tey børn, tú hevur givið mær Eg elski tykkum, nú og allar ævir so víst eg lata við mitt hjartablóð«.

Ella tá hann spurdi unnusta sína, »Vilt tú meg elska, tá hárið er gránað?«

Henda syngjandi og lívsjáltandi røddin er nú tagnað.

»Nú tagnar mín guitar, eg glíði nú inn í svøvnin og droymi um teg, tú eigur mín kærleika, troystar mitt sinn

tín kærleiki uggar nú meg«.

Eg og míni fara at bera fram eina tøkk fyrir tað, sum hann var fyrir okkum og lýsa vit fríð yvir minnið um Bjarna Wiberg Joensen.

Jóannes

Antennutænastan

Vit selja, seta upp og umvæla

• Vanligar antennur

• Parabolantennur

o.a. til radio og sjónvarp um alt landið

Sera bíligt.

Ring og bið um tilboð.

Tlf. 82594 ella 19594